

[Hagen Hagenson.]

bedst ved at stille nogle strafferammer op, som meget nemt kan føre til, at man skal pålægge bøder — en enkelt ordfører talte her for et øjeblik siden om bødesatser af forholdsvis høj størrelse — noget, som jeg er meget bange for, fordi jeg tror, det kan føre til, at man derved lokker de svage og ikke mindst de unge svage ud i en anden form for kriminalitet, der målt med den ordinære alen vil være af mindst lige så farlig art, måske endda værre end den, man taler om her.

Derfor er jeg ikke så sikker på, at straf egentlig er vejen. Jeg tror mere på, at man skal behandle, men at man også, som vi under en tidligere debat for kortere tid siden har nævnt, måske nok kommer til at behandle med en større fasthed end den, man hidtil har benyttet.

Formålet med lovgivning om disse forhold må være at ramme de hårde drenge, dem, der er mellemmand, dem, der er bagmand, dem, der viderebringer disse skadelige stoffer, og derfor er der også taget stilling til at forhøje strafferammerne for disse bagmands vedkommende. Lad os så håbe på, at det kan hjælpe noget, også i henseende til at hjælpe de svage, således at man ikke kommer frem med de skadelige stoffer.

Jeg tror, det ville være nyttigt, at man under udvalgsarbejdet fik oplyst, hvordan man i øvrige lande, måske navnlig de nordiske lande, ser på besiddelse af euforiserende stoffer, hvilke sanktioner man har derfor, og hvordan man har det med tiltalerejsning over for sådanne forhold. Jeg tror også, det ville være nyttigt, om man fik en oversigt over rigsadvokatens erfaringer fra den periode, der er gået. Det er jo således, at i henhold til cirkulæret skal sager, stort set alle, når de angår unge og førstegangsovertrædere, forelægges i hvert fald for statsadvokaterne og også for rigsadvokaten, og det må da være en ting, man også fortsat må se på, at i disse sager skal en ret høj anklagemyndighed tage stilling til, om der overhovedet skal rejses tiltale i sådanne sager; ellers får man vel ikke den ensartethed, der er tale om.

Må jeg til slut sige — og det er berørt af andre — at der i forslaget til beslutning naturligvis er en misforståelse, som er påpeget af justitsministeren, med hensyn til i hvilke tilfælde der vil blive rejst tiltale, og i hvilke

tilfælde man skal prøve på at gå frem med straffebestemmelser. Jeg kan henvise til cirkulærets ordlyd og de bemærkninger, øvrige ordførere har gjort.

Vi er rede til at se på forslaget og drøfte det i udvalget ud fra betragtningen om bedst muligt at hjælpe de svage.

Poul Boeg (CD):

Dette forslag har jo i hvert fald ikke fået nogen særlig positiv modtagelse, og jeg synes derfor, der kunne være grund til at begynde med at anerkende de klart gode og prisværdige motiver, der ligger bag ved det forslag, som her er fremsat af kristeligt folkeparti. Det er, som den forrige ordfører netop nævnte, begrundet med hensynet til de svage, og det må vel altid være sådan, at dette er et hensyn, som vi alle kan samles om som en målsætning.

Men som også andre har været inde på, går det jo ofte sådan, at man kan være enig om en målsætning uden altid at være enig om midlerne, og vi nærer over for dette forslag betænkeligheder, der ligger på linje med det, som også andre har været inde på.

Jeg tror, at dette forslag trods sine gode hensigter nok skyder noget over målet. Det er jo også, når der her i forslaget står, at det ifølge rigsadvokatens cirkulære er tilladt at besidde hash til eget forbrug, vel nok mere, end der kan holde for en juridisk analyse, for det, det drejer sig om, er, som vi har hørt, at man i en række tilfælde, hvor der er tale om eget forbrug og små tilfælde, ikke rejser nogen sag, men der sker jo dog bl. a. det, at der gives en advarsel. Der kan blive tale om straf i grovere gentagelsestilfælde, og der sker bl. a. og ikke mindst en beslaglæggelse og en konfiskation. Og allerede dette at man skrider til konfiskation, er jo dog for det første en vis sikkerhedsforanstaltning og for det andet i hvert fald noget, der beviser, at det stadig er noget, der betragtes som en strafbar handling; hvis det var lovligt, ville man jo da ikke skride til en konfiskation.

Må jeg endelig nævne, at der også i cirkulæret under afsnit II.A. tales om besiddelse i de tilfælde, hvor besiddelsen kan kombineres med en formodning om, at besiddelsen har udbredelse for øje. På dette punkt er der fuld overensstemmelse mellem cirkulæret og kristeligt folkepartis forslag, der taler